

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

08. 01. 2024 - 14. 01. 2024

motto týdne:

„Uznejte, že Hospodin je Bůh.“

PONDĚLÍ 08. 01. sv. Severina, opata

Mk 1,14-20; Žl 116B,12-13.14+17.18-19 Komentář: **1 Sam 1,1-8**

Bezdětnost byla pro oba nepředstavitelně tíživá. Dle posledních vět v úryvku je však překonána vzájemnou láskou. Mohu prosit za ty, kdo touží po dítěti...

ÚTERÝ 09. 01. sv. Marcelína, biskupa

Mk 1,21b-28; Žl 1 Sam 2,1.4-5.6-7.8abcd Komentář: **1 Sam 1,9-20**

Kéž si dovedu i já vylévat srdce před Hospodinem! On bude se mnou nejen v těžkých chvílích. A „postaví mě na nohy“.

STŘEDA 10. 01. sv. Pavla z Théb, poustevníka

Mk 1,29-39; Žl 40,2+5.7-8a.8b-9.10 Komentář: **1 Sam 3,1-10.19-20**

Hospodinova slova splývají často s hlasem blízkých. I mně někdy trvá, než rozliším, zda mě volá právě ON!

ČTVRTEK 11. 01. blah. Františka Rogacze, mučedníka

Mk 1,40-45; Žl 44,10-11.14-15.24-25 Komentář: **1 Sam 4,1-11**

Prohraná bitva musela být šokující. Ukořistění archy bylo zkouškou víry pro Izrael. Hospodin však byl nad tím vším...

PÁTEK 12. 01. sv. Arkadiuse, mučedníka

Mk 2,1-12; Žl 89,16-17.18-19 Komentář: **1 Sam 8,4-7.10-22a**

Samuel poukazuje na nebezpečí, lid však neposlechl. Dějiny má v ruce Hospodin spolu s lidem. On vyžaduje spolupráci!

SOBOTA 13. 01. sv. Hilaria, biskupa a učitele církve

Mk 2,13-17; Žl 21,2-3.4-5.6-7 Komentář: **1 Sam 9,1-4.17-19**

Ustanovení prvního krále Saula. Konečné vysvobození z moci nepřátel však dokoná Pomazaný, Mesiáš – Kristus.

2. neděle v mezidobí - Cyklus B - 14. 01. 2024

Neděle v mezidobí, které začínáme číst v cyklu B nedělních čtení, budou sledovat Ježíšovo veřejné působení. Jsme na začátku, a tak také sledujeme první kroky Krista. Potkává nejprve apolštoly... Bůh, který stojí „na dotek“ od nás. Tato až zarážející blízkost Boha k člověku může být zastavením této neděle.

1. ČTENÍ

Následující příběh se odehrává na konci doby soudců někdy kolem roku 1050 př. Kr. Stárnoucí kněz Eli slouží ve svatyni, kde je archa úmluvy – znamení Boží přítomnosti. Eli a jeho synové se zpronevěřili Hospodinu. Bůh si vyhlédl jiného člověka, který bude provázet velké změny v Izraeli – začíná doba králů.

1 Sam 3,3b-10.19

Samuel spal ve svatyni, kde byla Boží archa. Tu Hospodin zavolal: „Samueli!“ On odpověděl: „Tady jsem.“ Běžel k Elimu a řekl: „Tady jsem, volal jsi mě.“ On pravil: „Nevolal jsem tě, vrať se a spi.“ Šel tedy spát.

Hospodin zavolal podruhé: „Samueli!“ Samuel vstal, šel k Elimu a řekl: „Tady jsem, volal jsi mě.“ On odpověděl: „Nevolal jsem tě, synu můj; vrať se a spi.“ Samuel totiž neznal Hospodina, protože se mu Hospodin ještě nezjevil ve slově.

Hospodin zavolal opět Samuela, potřetí. Vstal tedy, šel k Elimu a řekl: „Hle, tady jsem, volal jsi mě.“ Tu Eli pochopil, že chlapce volal Hospodin. Eli proto řekl Samuelovi: „Jdi spát. Bude-li pak volat, řekni: ‘Mluv, Hospodine, tvůj služebník poslouchá.’“ Samuel tedy šel spát na své místo. Hospodin přišel, zastavil se a volal jako dříve: „Samueli, Samueli!“ A Samuel řekl: „Mluv, tvůj služebník poslouchá.“ Samuel rostl a Hospodin byl s ním a nedopustil, aby nějaké jeho slovo přišlo nazmar.

ŽALM 40

Připravenost služebníka Božího je připravenost srdce. Ježíš s tímto postojem srdce razi novou cestu k životu pro každého z nás.

Odpověď: Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.

Pevně jsem doufal v Hospodina, – on se ke mně sklonil a vyslyšel mé volání. – Novou píseň vložil mi do úst, – chvalozpěv našemu Bohu.

V obětních darech si nelibuješ, – zato jsi mi otevřel uši. – Celopaly a smírné oběti nežádáš, – tehdy jsem řekl: „Hle, přicházím.

Ve svitku knihy je o mně psáno. – Rád splním tvou vůli, můj Bože, – tvůj zákon je v mém nitru.“

Spravedlnost jsem zvěstoval – ve velkém shromáždění, – svým rtům jsem nebránil, ty to víš, Hospodine!

2. ČTENÍ

Po několik nedělí budeme číst 1. list Korint'ánům. Tento dopis je sestaven z odpovědí na různé otázky. V 5. kapitole Pavel ostře kritizuje krvesmilstvo, které se

v korintské církvi objevilo, a následující text na to navazuje jako typické pavlovské zobecnění, v němž poukazuje na nejvyšší cíl našeho jednání.

1 Kor 6,13c-15a.17-20

Bratři! Tělo není pro smilnění; je pro Pána a Pán pro tělo. A Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí také nás. Nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovými? Kdo se však oddá Pánu, je s ním jeden duch. Utíkejte před smilstvem! Každý jiný hřích, kterého se člověk dopustí, je mimo tělo. Kdo se však oddá smilnění, prohřešuje se proti vlastnímu tělu. Nebo nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás bydlí a kterého vám dal Bůh, a že proto už nepatříte sami sobě? Byli jste přece koupeni, a to za vysokou cenu. Oslavujte proto Boha svým tělem.

EVANGELIUM

Liturgické texty nedělního cyklu B patří především Markovu evangeliu, ale na několika místech jsou doplněny evangeliem Janovým, jako právě dnes.

Čteme o začátku Ježíšova veřejného působení. Je spojeno s povoláním apoštolů.

Jan 1,35-42

Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabbi“ – to přeloženo znamená Mistře – „kde bydlíš?“ Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ – to přeloženo znamená Kristus – a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ to je v překladu Petr (Skála).

K ZAMYŠLENÍ

Jan označuje Ježíše jako Beránka. Beránek bylo tradiční obětní zvíře (viz např. Num 7). Ale prorokové Izaiáš i Jeremiáš označují beránkem vysvoboditele Izraele („jako beránek vedený na porážku“). Beránek je symbol nevinnosti, pokoje, bezbrannosti. Jan Křtitel tak jednoznačně poukazuje na Ježíše jako na někoho, kdo vysvobodí Izraele za cenu vlastního obětování. A učedníci to okamžitě pochopili. Až komicky působí jejich první rozhovor s Ježíšem. Jako by vlastně nevěděli, co mu říci. Co bychom říkali my Pánu, který se za nás obětuje? Teď tu stojí před námi a nám chybí slova. Není z toho patrná nesmírná osobní blízkost Boha k člověku? Je doslova na dotek!